

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. III. Quæ causæ am Cameram Imperialem non pertineant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61662)

cipi superioritas respectu subditorum, maximè si subditis conceditur jurisdictio. Quæ ratio pugnat, sive per modum contractus sive alio modo ea concedatur. Pariter non valet, quòd dicunt, Cæsarem causas majorum feudorum Imperij suæ jurisditioni reservasse; non enim sequitur, ut volunt, quòd reliquas à se abdicarit; sed solùm, quòd reliquas concesserit vel cumulativè vel privativè, & hoc ultimum duntaxat tunc, quando id exprimit. Non denique valet, quòd addunt, Judicium Camerale ideò institutum fuisse, ut ad effugiendos sumptus ac labores causæ, quæ aliàs ad Imperatorem deferendæ forent, ibidem decidantur. Hinc enim solùm sequitur, liberum esse debere subditis causas ibi potius quàm in Judicio Aulico Cæsaris introducere; non verò, quòd istud adire nequeant. Imò ex dicta ratione potius inferendum est, quòd cogi non debuerint ad sequendum judicium Camera, quia fieri potest, ut ipsis commodius sit, immediatè adire Cæsarem. Unde quòd in ipsorum commodum institutum est, non debet in eorundem dispendium detorqueri.

§. III.

Quæ Causa ad Cameram Imperialem non pertineant.

SUMMARIUM.

- 739. *Causæ Sacræ ad Cameram non pertinent.*
- 740. *Unde neque Matrimoniales.*
- 741. *Neque Criminales.*
- 742. *Aut quæ sunt de Feudis Imperij Regalibus.*
- 743. *Vel Fiscales majores.*
- 744. *Nec Causæ moderationum.*
- 745. *Et quæ sunt Voluntariæ Jurisdictionis.*
- 746. *Circa illa denique nihil potest Camera, quæ sunt reservata Imperatori.*

739. Quamvis ex hæcenus dictis satis colligi possit, quæ causæ à foro & jurisdictione Camerae Imperialis sint exemptæ; expedit tamen easdem sub uno conspectu hic poni, & exemptionis causam tam ex auctoritate Legem quæ Ecclesiasticarum quæ Civilium, quam ex intrinsicis rationibus afferri. Itaque I. ad forum Camerae non pertinent causæ Sacræ & Ecclesiasticæ, quas enarravi suprâ à n. 614. & n. 680. Has introduci in Camera non posse, constat ex O. C. p. 2. tit. 1. aliisque Juribus adductis *cit. n. 614. ac seqq.* ac fatentur ipsi etiam A catholici DD. ut Thom. Michaël *de Jurisd. concl. 39. lit. A.* Paurmeist. *de Jurisd. lib. 2. c. 4. n. 150.* cæterique omnes.

740. Hinc causa Matrimonialis in eadem nec per viam simplicis querelæ, nec per appellationem recipitur. O. C. *cit. tit. 1. §. ult. Gaill. lib. 1. obs. 112. n. ult.* Exceptis casibus, quos retuli suprâ n. 116. *ac seqq.* Quia verò Jurisdictio Ecclesiastica Episcoporum in Lutheranos in Imperio suspensa est, & causæ Ecclesiasticæ in Statuum A catholicorum consistorijs tractantur, consequens esse videtur, quod tradit Schubhard. *de Austreg. c. 5. à n. 64.* appellari à sententijs ibidem latis in causa matrimoniali ad Imperatorem posse, si sequi velimus sententiam Scoti *in 4. dist. 26. q. un. §. Sed qualiter*, Vasq. *tom. 2. in 3. p. disp. 138. c. 5. n. 63.* Rebelli *de Oblig. Justit. p. 2. lib. 2. q. 5. concl. 1.* Basil. Pontij *lib. 1. de Matrim. c. 9. n. 3.* ac aliorum, qui tenent, Matrimonium non esse Sacramentum, si ineatur cum intentione Sacramentum excludendi, & contractum merè civilem celebrandi. Quæ contrahendi ratio observatur ab Heterodoxis, saltem tunc, quando expressè protestantur, nolle se rem sibi esse cum Sacramento, velle contractum merè civilem inire &c. Ait quidem celebris Auctor Responsi Juris, super hac quæstione appellationis recens editi, n. 10. §. 11. Status Imperij heterodoxos gaudere potestate Sacrâ & Papali Jure, ac propterea, ut infert *cit. n. 11.* de rebus Ecclesiasticis non posse judicare Imperatorem, cùm jurisdictionem circa sacra non usurpet, utpote quam voluntaria abdicatione

in manus Papæ resignarit. Verùm hæc longissimè à vero absunt. Nam Jurisdictionem Sacram & Ecclesiasticam Seculares Principes, non tantùm ex se non habent, sed neque ejus sunt capaces. Estque hoc æquè certum, ac certum est (quod A catholici DD. ultrò admittunt) ad causas sacras requiri jurisdictionem sacram, ut ex S. Scriptura, Concilijs universalibus, & primorum etiam Seculorum Patribus, præter Bellarm. ac alios fusè demonstrat Suarez lib. 3. *Defens. Fidei c. 7. & seqq.* Unde Imperator eam non potuit voluntariâ abdicatione resignare in manus Pontificis, neque per Pacem Religiosam vel Instrumentum Pacis Osnabrug. concedere A catholicis Imperij Statibus, utpote cujus ipsi sunt incapaces, & quam Ille non habuit, uti pro suo in Orthodoxam Fidem & Veritatem studio cum omnibus Catholicis ultrò fatetur. Sed neque Episcopi eam concedere possunt cum ob incapacitatem laicorum, tum quòd eam à se abdicare nequeunt, uti patet ex dictis n. 641. & seqq. Hinc ex eo, quòd Episcoporum sacra jurisdictio suspensa est quoad A catholicos, non sequitur, ut volunt A catholici DD. quòd laicis Principibus sit concessa. Quæmadmodum ex eo, quòd ad profitendam Fidem Orthodoxam & absolutionem peccatorum ab Episcopis Orthodoxis petendam cogi in Imperio Romano non possunt Lutherani & Calvinistæ, non sequitur, quòd ipsorum Principibus secularibus aut Prædicantibus seu Ministris Verbi, (utpote qui æquè laici sunt, ac alij) concessa sit potestas eosdem absolvendi. Sicut pariter non sequitur: Tolerata est in Germania Calvini & Lutheri doctrina, ergo tanquam vera & salvifica fuit approbata. Neque verum est, quòd illi dicunt: suspensio illa effectum non haberet, nisi verè facta fuisset translatio & concessio illius jurisdictionis. Nam ex eo, quòd aliqua à Principibus & Superioribus amore pacis & vitandi majoris mali causâ tolerantur, non sequitur, ijs, qui ob modò dictas rationes non compelluntur aut compelli nequeunt, jus aliquod tribui, præcipuè si tale sit, quòd tribui nequit tam ex parte tributentium quàm recipientium, uti in nostro casu contingit. Effectus

fectus igitur illius suspensionis est, quòd compelli A catholici nequeunt ad agnoscendam ac subeundam sacram jurisdictionem Catholicorum Præfulum; non quòd his omnino adempta sit, & laicis concessa. Quod satis exprimit ipse vocis *Suspensio* significatus, cujus loco *Concessio* vel *Translatio* facile apponi potuit ac debuit, si de concessione & translatione actum fuisset. Multò minus apparet, cur appellatio ad Imperatorem fieri nequeat, si lis est super Canonicatibus & Dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium aliorumque hujusmodi Collegiorum, quæ secularizata sunt, uti loquuntur, id est, ad A catholicos transierunt. Nam cum eorum possessores revera non sint Clerici, & redditus Sacros percipiant instar profanorum, & patrimonialium proventuum, utpote quos titulo sacro non percipiunt, causa, quæ super iisdem movetur, spiritualis non est, ac idcirco ab Imperatore decidi poterit, æquè ac controversiæ, quæ moveri possunt inter Principes A catholicos super bonis Archiepiscopatum & Episcopatum, quæ permixta iisdem sunt per Instrumentum Pacis Osnabrugensis. Aut si causa illa ab Imperatore decidi nequit, pariter decidi nequit à Statibus Imperij A catholicis, cum ob statum laicalem æquè parum capaces sint spiritualis jurisdictionis, quàm Seculares Catholici. Neque vel in Pace Religiosa, vel dicto Instrumento Pacis Osnabrugensis, vel in Capitulationibus Cæsareis, quidquam continetur, quo plus juris tribuatur Statibus A catholicis, quàm Imperatori, sed quoad illos solùm suspenditur jurisdictio Prælatorum Ecclesiasticorum, seu Archiepiscoporum, Episcoporum &c. ut consideranti patebit. Et quamvis in dicto Pacis Instrumento art. 8. §. 1. cautum sit, ut salva sint Statibus Imperij sua jura privilegia &c. *tam in Ecclesiasticis quàm in Politicis, ut à nullo unquam sub quocunque prætextu de facto turbari possint ac debeant*: nulla tamen turbatio est, si Imperator in secunda instantia super controversijs inde ortis cognoscat, nisi aliunde demonstratur, nullam ipsi jurisdictionem in prædictis causis competere; quod nec in dicto Juris Responsò nec alibi demonstratur, sed solùm

supponitur, quamvis sit caput controversiæ ibi propositæ.

741. II. Non recipiuntur in Camera Causæ Criminales. Et quidem neque per viam simplicis querelæ, neque per viam appellationis. O. C. p. 2. tit. 28. §. 5. R. J. *August. a. 1530. §. 96. Gaill. lib. 1. obs. 1. n. 27. & L. 1. de Pace publ. c. ult. n. 36. Mynsing. cent. 4. obs. 41. Gylman. tom. 1. Symphor. p. 2. tit. 18. vot. 2. n. 5. Roding. lib. 1. Pandect. Camer. tit. 29. n. 1. Rulant. de Commiss. p. 1. lib. 2. c. 3. Paurmeist. lib. 2. de Jurisd. c. 4. à n. 153. Vultej. ad L. 1. C. Ubi Senator. n. 48. Excipiuntur tamen, & in Camera deciduntur 1. Causæ fractæ pacis. Ord. C. p. 2. tit. 9. Gaill. lib. 1. obs. 98. n. 11. Mynsing. cent. 3. obs. 40. & dixi supra n. 716. 2. Causæ criminales personarum Cameralium, de quibus supra n. 706. O. C. p. 1. tit. 50. §. ult. 3. Querela nullitatis super facto criminali intentata, id est, si processus dicatur nullus: dummodo Judex criminalis immediatè subjectus sit Imperio. O. C. p. 2. tit. 28. §. 4. Gaill. cit. obs. 1. n. 28. Mynsing. l. c. n. 6. Matth. Stephani lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 3. n. 209. Auct. decis. Camer. apud Gylman. tom. 3. V. Nullitas prin. 4. Si Judex ordinarius justitiam in criminalibus negligat. Rulant. l. c. à n. 2. Videantur dicta n. 723. 5. Vindicatio famosorum libellorum. *Reform. Polit. August. anno 1548. tit. 34. §. 2.* 6. Crimen Blasphemix. cit. *Reform. Polit. tit. 1. §. 5.* 7. Vini corrupti. cit. *Reform. tit. 16.* Univer-
sim si quid contra hanc Ordinatio. Polit. admittitur, & Magistratus intermedius non procedit contra delinquentes, cognitio & punitio penes Cameram est. O. C. p. 2. tit. 20. §. 3. 8. Si causa orta quidem est occasione criminis, per se tamen non est criminalis. Mindan. lib. 1. de Process. c. 9. n. 10. Eademque est ratio, si non de crimine puniendo, sed de Jurisdictione criminali agatur. Mindan. l. c. n. 11. Addit Mindan. l. c. à n. 1. causas criminales poenam corporis afflictivam inferentes in simplici querela ad Cameram spectare contra immediatos Imperij subditos, qui Austregas non habent. Sed contrarium patet ex Constitut. Friderici II. c. 4. §. *Wo es aber / quæ nullibi correctæ fuit.**

9. Si accusator contra incarceratum intra tempus præfixum accusationem non prosequitur, mandata in Camera ad effectum perpetui silentij decernuntur. Auct. *decif. Camer.* apud Gylman. *tom. 3. Sympbor. V. Causales.* 10. Denique disceptantur in Camera causæ criminales, quibus non agitur ad poenam corporis afflictivam, sed tantum ad multam pecuniariam, aut privationem honoris &c. Si tamen crimen sit tale, propter quod poena corporis afflictiva inferenda foret, tametsi quis agat solum in poenam pecuniariam vel privationem officij, causa in Camera nec per viam simplicis querelæ nec per viam appellationis recipitur. Mynsing. *l. c. n. 4.* Mindan. *l. c. à n. 9.* quia subrogatum sapit naturam ejus, cui subrogatum est. *L. 1. §. 10. ff. Si is qui testam.* Eademque est ratio de casu, quo quis criminaliter accusavit, accusatione tamen destitit, vel crimen non probavit, atque ideò accusatus per sententiam absolutus, accusatorem ad illatam injuriam & data damna reconveniat, atque hinc condemnatus appellet: non enim ejus appellatio in Camera admittitur. *Constit. Crimin. art. 12.* Gylm. *l. c. V. Cause Crimin. §. ult.*

742. III. Non pertinent ad Camera Imper. causæ de Feudis Imperij Regalibus, de quibus supra *n. 733.* O. C. *p. 2. tit. 7.* Gall. *lib. 1. obs. 1. n. 31.* §. *obs. 29. n. 7.* Roding. *Pandect. Camer. lib. 1. tit. 17. n. 3.* Schrader. *de Feud. p. 10. sect. 11. n. 69.* Paurmeist. *de Jurisd. lib. 2. c. 6. n. 310.* Reinkingk *de Regim. secul. lib. 1. class. 4. c. 19. n. 6.* Videantur, quæ dixi *cit. n. 733.*

743. IV. Causæ fiscales, quæ concernunt Ducatus, Comitatus, Oppida, Arces, Territoria. Hæ enim absque auctoritate & mandato Cæsaris in Camera ventilari nequeunt. O. C. *p. 1. tit. 16. §. 3.* Roding. *l. c. tit. 8. n. 3.* Paurmeist. *cit. c. 6. n. 312.* & dixi supra *n. 717.*

744. V. Causæ moderationum. Nam si quid contra procedendi modum dubij oritur, Cæsar à moderatoribus consulendus est. R. J. *August. an. 1555. §. 133.* Denais. *Jur. Camer. tit. Moderationum causæ 191. §. 5.* Paurmeist. *cit. c. 6. n. 315.*

745. VI. Causæ Voluntariæ Jurisdictionis. Gaill. *lib. 1. obs. 1. n. 7. & obs. 41. n. 8.* Reinkingk. *lib. 2. Regim. Secul. class. 2. c. 14. n. 36.* cum notum sit ex Constitutionibus Imperij, stylo & experientia, quod Camera, exceptis paucis casibus, se non intromittat in actibus voluntariæ jurisdictionis. Quales sunt concedere veniam ætatis, Bocer. *de Regalib. c. 2. n. 133.* Norderman. *de Jure Princip. concl. 89. lit. C.* privilegia dare & confirmare, restituere famæ, legitimare, leges ferre &c. Auctor *Præjud. Cam. V. Casari reservata*, Sixtin. *de Regalib. lib. 1. c. 4. à n. 8.* Thom. Michaël *de Jurisd. concl. 11. 31. & 32.* Reinkingk. *l. c. n. 37.* Dixi: *paucis casibus exceptis.* Nam Adoptio, Arrogatio, & Emancipatio, apud Cameram expeditur. Tennag. *class. 2. c. 30.* Blumen *Process. Cameral. tit. 42. n. 23.* Ibidemque petunt partes se condemnari ad servanda pacta, ut si altera pars stare ijsdem nolit, compelli ex sententia tanquam ex re judicata possit. Blumen *Process. Cam. tit. 34. n. 52.* Gylman. *V. Pacta prin.*

746. VII. Universim omnes causæ, quæ jurisdictioni Imperatoris reservatæ sunt. Quales sunt Feuda Regalia conferre & adimere; de crimine læsæ Majestatis cognoscere; sessionem in Comitij Imperij concedere; bellum indicere & inferre; indictiones Imperiales seu collectas generales facere; concedere jus constituendi novum vectigal, novam civitatem, publicas nundinas, stapulas seu emporia; concedere jus cudendæ monetæ; indulgere inducias moratorias &c. Quæ aliâque complura Reservata longo ordine recenset præter alios Sixtin. *de Regal. lib. 2. tot. Obrecht. & Bocer. eod. tract.* Thom. Michaël *de Jurisd. concl. 13. & seqq.* Reinkingk. *lib. 1. de Regim. Secul. class. 5. c. 6. & Knipschildt lib. 2. de Jur. Civit. Imper. c. 4. à n. 35.*

§. IV.

*Qua Causa pertineant ad Concilium Imper.
Aulicum.*

SUMMARIUM.

747. *Causæ pertinentes ad Cameram Imperialem pertinent pariter ad Concilium Aulicum Imper.*
748. *Et illæ ad hoc, quæ non pertinent ad illam.*
749. *Conveniuntur coram summo hoc Tribunali immediati subditi Imperij in prima instantia, in secunda omnes mediati.*
750. *Exceptis Personis Cameralibus.*
751. *Causæ Ecclesiasticæ ibi non deciduntur, uti nec in Camera Imperiali.*
752. *In Causis, quæ summis his Tribunalibus communes sunt, locus est præventioni. Nec unum præventum amplius se immiscere valet.*
753. *Austregarum, aliæque Statuum Imperij privilegia, etiam quoad Concilium Aulicum locum habent.*

747. Non hîc de Causis ad Judicium Aulicum Cæsareum (seu, ut comuniter vocatur, Concilium Aulicum Imperatorium der Reichs-Hof-Rath) pertinentibus idcirco sermo est post causas ad Cameram Imperialem spectantes, quòd ista illi aut dignitate aut antiquitate præcellat: nam, ut nihil de dignitate dicam, vetustate antecedere Concilium Aulicum demonstrant D. ab Andlern *Jurisprud. Publ. & Priv. lib. 2. tit. 3. n. 8. §. 15.* ac Schvvederus *Introduc. in Jus Publ. part. speciali sect. 1. c. 12. n. 2.* Sed quòd ex ijs, quæ de Causis Cameralibus dicta sunt, ultrò patet, quæ Causæ sint propriæ supremi hujus Tribunalis, de quo modò agitur. Igitur cum Concilium hoc Aulicum, seu, ut aliter loqui solent, Aula Cæsarea, concurrentem cum Camera Imperiali jurisdictionem habeat, ut dixi supra n. 738. consequens est, quòd ad illud quoque pertineant cumulativè & cum jure præventionis omnes causæ, quæ